

ANLATI YAPISININ KAVRAMSAL VE DİLSEL GELİŞİMİ

AYHAN AKSU KOÇ

Boğaziçi Üniversitesi

1.0. Giriş

Dil ediniminde, 3-4 yaşlarına kadar dilin temel anlam ve gramatik yapısının öğrenimi, sonraki dönemlerde ise bu yapıların işlevsel açıdan farklılaşıp yeniden düzenlenmesi söz konusudur. Olayları değişik bakış açılarından biçimlendirmek ve aralarında yer, zaman, neden ilişkileri kurmak için dilin zengin olanaklarından nasıl yararlanılacağı dili farklı söylemlerde kullanmakla öğrenilir. Bu tür işlevsel gelişmelerin araştırılması için uygun bir söylem türü, çocuğun küçük yaştan beri öykülerden tanıdığı "anlatı" dır.

Anlatı, dilbilimi ve dil psikolojisinde çeşitli yaklaşımlardan incelenmektedir. Konuyu bilişsel açıdan ele alanlar, anlatının bölüm yapısına (Stein, 1982; Stein & Glenn, 1982), veya kurguyu oluşturan nedensel ilişkilere (Trabasso & van den Broek, 1985) bakmaktadırlar. Dilbilimsel yaklaşımlar ise, ya söylemde bağdaşıklık yaratmakta kullanılan dil yapılarını (Halliday & Hasan, 1976; Foley & Van Valin, 1984), ya da ön plan-arka plan düzenlemesi ve zamansal bakış açısı belirtmekte kullanılan dil yapılarını (Labov, 1972; Hopper & Thompson, 1980) incelemektedirler. Kavramsal ve dilbilimsel yaklaşımları birleştiren bir görüş de değişik dil biçimlerinin anlatı bölümleri arasında bağlantı kurmaktaki işlevini araştırmaktadır (Bamberg, 1985; Bamberg & Marchman, 1990).

Anlatıda, olayların hem sırasal bir dizime göre, hem de ortak bir amaç veya bakış açısına göre düzenlenmeleri gerekir (Bamberg & Marchman, 1990). Başka bir deyişle, öykünün anlatıldığı bakış açısı, olayların çizgisel yapısı üzerine hiyerarşik bir yapı yükleyip, onları yorumlanabilir kılar. Demek ki anlatı iki düzeyde birden kurulur: (1) olayların zamansal sıraya göre dizildiği ve göndergesel bilginin aktarıldığı düzey; ve (2) bu dizilerden oluşan bölümlerin bir tema çerçevesinde hiyerarşik bir yapıya göre düzenlendiği ve öykünün anlatıldığı bakış açısının aktarıldığı düzey.

Bu çalışmada, değindiğimiz üçüncü yaklaşımdan yola çıkarak

- (i) anlatının yapılandırılmasında kavramsal düzeyde olan gelişmeler, ve
- (ii) anlatı bölümleri arasında ilişki kurmakta kullanılan dil yapılarında görülen işlevsel gelişmeleri inceleyeceğiz.

2.0. Yöntem

Anlatı verileri 3;0, 5;0 ve 9;0 yaşındaki çocuklar ve 20-25 yaşlarındaki yetişkinlerden elde edilmiştir. Her yaş grubu 10 denekten oluşmaktadır. Yetişkin verileri, gelişim açısından kıyaslama yapılabilecek normatif bir temel elde etmek için toplanmıştır. Veriler, yazılı metni olmayan resimli bir öykü kitabının uyarıcı olarak kullanılması yoluyla elde edilmiştir.¹ Her denek, önce kitaba baştan sona kadar bakıp öykünün kurgusu hakkında fikir edinmiş, sonra da baştan resimleri izleyerek öyküyü anlatmıştır. Denekler tek başlarına görülmüş, anlatıtları banda kaydedilmiş ve yazıya dökülmüştür.

3.0. Anlatının Bölüm Yapısının Analizi

İncelediğimiz öykü, bir çocuk ve köpeğinin, evden kaçan kurbağalarını ararken geçirdikleri maceralardan oluşmaktadır. Öykünün bölümsel yapısı dilden bağımsız bir şekilde, kitaptaki resimlerin gruplanmasına dayanarak saptanmıştır. Kurgu "çocuğun kurbağasını araması" olarak kabul edilmiş, ve öykü birbirini izleyen beş bölüme ayrılmıştır. Kendi içinde başlangıç, devam ve sonuç olayları bulunan her bölüm aynı zamanda öykünün hiyerarşik yapısı içinde bir parça oluşturmaktadır. Diğer bir deyişle, bölümler içindeki herhangi bir resim ana temaya, kurguyu *başlatma*, *yeniden-başlatma*, veya *sürdürme* yoluyla katkıda bulunabilir. Öykünün bölümsel yapısı şöyledir (resimler için Ek 1'e bakınız)

Giriş (resim 1-3): kahramanların tanıtımı, ve öykünün ilk olayı olan kurbağanın evden kaçışı;

Bölüm 1 (resim 4-7): çocuğun kurbağayı aramaya başlamasıyla resim 4'te "arayış" kurgusunun *başlaması*, resim 5'te *devamı*, ve köpeğin başını kavanoza sokmasıyla amaçtan uzaklaşma;

Bölüm 2 (resim 8-10): çocuğun aramaya dönmesiyle resim 8'de kurgunun *yeniden-başlaması*, resim 9'da *devamı*, köstebeğin çıkmasıyla engellenme;

Bölüm 3 (resim 11-13): çocuğun aramaya dönmesiyle resim 11'de kurgunun *yeniden-başlaması* ve baykuşun çıkmasıyla engellenme;

Bölüm 4 (resim 14-18): çocuğun aramaya dönmesiyle resim 14'te kurgunun *yeniden-başlaması*, ve geyiğin çıkmasıyla amaçtan uzaklaşma;

Bölüm 5 (resim 19-21): çocuğun kurbağa sesleri duyup harekete geçmesiyle resim 19'da kurgunun *yeniden-başlaması* ve kurbağaların bulunması;

Bitim (resim 22-24): kahramanların kendi kurbağalarını alıp gitmeleriyle öykünün *bitimi*.

Öykünün beş bölümünü oluşturan olayların hiyerarşik-çizgisel bir düzene göre nasıl yapılandırıldığını görmek için bölümlerarası geçişler, yani *başlama*, *bitim*, *yeniden-başlama* resimleri, ve bölümiçi geçişler, yani *devam* resimlerinin anlatımında yetişkinler ve çocuklar tarafından kullanılan dil yapıları karşılaştırmalı olarak incelenmiştir.

3.1. Kurgunun Başlaması

Kurgunun başlamasını belirtmekte kullanılan yapıların yaşa göre sıklık dağılımı Tablo 1. de verilmiştir.

Kurgunun *başlamasını* belirtmekte yetişkinlerin kullandıkları yapılar "önsezdirme" teknikleri olarak nitelenebilir. Önsezdirme, öyküde ileride ortaya çıkacak olayları ana temayla bağlantılı bir şekilde sınıflandırıp, bunları simgeleyecek uygun dil yapılarını kullanma yeteneğini gerektirir. Bu nedenle de, öykü bölümlerinin hiyerarşik bir yapıya göre düzenlendiğinin göstergesi sayılabilir. Yetişkinlerin bu amaçla en sık kullandıkları yöntem,

Yaş	Dil Yapısı							
	ara	bak	seslen	E+başla	ara/bulama	hemen	herver	ver savma
20;0	7	3	-	2	3	2	7	6
9;0	9	2	3	4	4	2	1	1
5;0	2	3	1	-	3	-	2	2
3;0	-	-	-	-	-	-	-	-

Tablo 1. Kurgunun başlamasında kullanılan dil yapılarının yaşa göre sıklık dağılımı (E=eylem)

(1) Heryeri aradılar, kavanozun, çizmelerin içini, yatağın altını, heryeri aradılar.

örneğinde olduğu gibi, aramak eylemiyle birlikte herver belirteçini kullanmak, veya bakılan yerleri saymak yoluyla, arayışı oluşturan çeşitli etkinlikleri özetlemektir. Heryeri belirteçi gibi sözlüksel bir birim, ve bakılan yerlerin sayılması gibi söylemsel bir yöntem kullanılarak sözkonusu eylemin zaman içinde yinelenendiği etkisi yaratılmıştır. Başka bir deyişle, yetişkinlerin bakış açısından arayışın "yinelenme görünüş"ünden sunulmuştur. ² Ayrıca, aramak eylemi, tek amaca yönelik birçok etkinlikten oluşan genel bir süreci simgeler. Dolayısıyla, resimlerde görümlenen bakmak, seslenmek gibi somut etkinliklerden soyutlama yapabilen denekler tarafından önsezdirme işleviyle kullanıldığı söylenebilir.

Bazı yetişkinler, ek olarak, arıyorlar-bulamıyorlar şeklinde bir "etkinlik-olumsuz sonuç" karşılığı kullanmışlardır. Anlatıda, olumsuz dil biçimleri kullanılarak var olmayan bir duruma gönderme yapılıp, beklenen ancak gerçekteşmeyen bir durum olduğu (Labov, 1972) ve bunun ileride çözümlenebileceği

izlenimi yaratılabilir.

Öykünün başlamasında kullanılan diğer bir yapı ise, örnek (2)'de görüldüğü gibi, başla, kovul gibi "başlangıç görünüşü" belirten eylemlerle aramak eylemsisinden oluşan tümleçlerin yer aldığı tümceleridir :

(2) .. ve aramağa koyuluyor, önce odanın içindeki eşyaları araştırıyor.

Bu tür tümleçlerle yaratılan etki, kurgunun "başlangıcını" vurgulamanın yanı sıra, her başlangıcın bir devamı olduğu varsayımına dayanarak, arayışın devam edeceği beklentisini vermektir.

Dokuz yaş çocuklarının da öyküye *başlamada* benzer teknikler kullandığı gözlemlenmiştir. Hemen hepsi aramak eylemini kullanmışlar, ancak aramağa başladı gibi tümleçler veya hemen gibi belirteçlerle olayı "yinelenme" değil, "başlangıç" görünüşünden sunmuşlardır (bakınız, tablo1). Ayrıca dört denek arıyorlar-bulamıyorlar karşıtlığından yararlanmışlardır. Örnek (3) bu stratejileri göstermektedir:

(3)Kurbağasını telaşla aramağa başlamış, çizmelerinin içine bakmış, yok.

Beş yaş çocuklarından ancak altı tanesi kurgunun *başlamasını* açıkça belirtmiştir. Bunların ikisi aramak, dördü ise resimde görülen etkinliği ifade eden bakmak veya seslenmek eylemini kullanmıştır. Hiçbir çocuk "başlangıç" görünüşünü vurgulamamış, ancak ikisi yineleme belirteçi herver'i, üç tanesi de bakmışlar-bulamışlar/yok karşıtlığını kullanmıştır.

Üç yaş çocukları ise kurgu *başlamasını* hiçbir şekilde belirtmemişlerdir.

Özetle, kurgunun *başlamasında*, resimde görüntülenen etkinlik yerine daha genel ve soyut bir etkinliği ifade eden eylemler kullanma, ve etkinlik-olumsuz sonuç karşıtlığına ek olarak, giderek "başlangıç" görünüşünü, daha sonra da "yinelenme" görünüşünü vurgulamak gibi gelişmeler görülmüştür.

3.2. Kurgunun Bitimi

Bütün yetişkin, 9;0 ve 5;0 yaşındaki denekler arayışın *bitiminde* çocuğun kurbağalardan birisini alıp gittiğini söylemişlerdir. Ancak, tüm yetişkinler alınan kurbağayı kaybolan kurbağa olarak tanımladıkları halde, 9;0 yaşındakilerin yedisi, 5;0 yaşındakilerin de yalnız üçü kurbağanın kimliğini saptayıp, sonucun ana temayla ilişkisini kurmuştur.

Dil Biçimleri

Yaş	bul	tanı	gör	bak	var	ivelik eki	belirlilik eki	geribakış
20;0	1	1	6	2	3	5	4	1
9;0	1		5	2	5	3	4	3
5;0			6	2	3	1	2	2
3;0			3		5			

Tablo 2. Kurgunun bitiminde kullanılan dil biçimlerinin yaşa göre sıklık dağılımı

Kurgunun bitiminde kullanılan dil biçimlerinin yaşa göre sıklık dağılımı

Tablo 2. de verilmiştir. Görüldüğü gibi, bu bağlamda kullanılan dil biçimleri, iyelik eki (ve bizim, kendi, gibi adılar), belirlilik eki, ve görmek, bakmak, var gibi eylemler olmuştur. Bulmak, tanımak gibi "sonuca varma evresi"ni anlamında taşıyan ve dolayısıyla "tamamlanmişlık" görünüşü ifade eden eylemler ise, iki yetişkin ve bir 9;0 yaş çocuğu dışında hiç kullanılmamıştır. Bir yetişkin, üç 9;0 yaş, iki de 5;0 yaşındaki denek, kurbağanın başlangıçtaki kaçışına değinerek "geribakiş" tekniği ile kimliğini belirtmişlerdir. Sırasıyla yetişkin, 9;0 ve 5;0 yaşlarından olan örnek (4), (5) ve (6) bu kullanımları göstermektedir:

(4) .... sevinçle zıplayan kendi kurbağalarını hemen tanıdılar.

(5) Sonra bir kurbağa alıyor ordan, yakaladıkları kurbağayı geri alıyorlar.

(6) Kurbağayı arıyorlar. "Bu bizim kurbağamız, hadi güle güle" diyorlar.

Üç yaş çocukları ise resimdeki kurbağaları saymaya çalışıp, kurgunun *bitimine* ilişkin hiçbir şey söylememişlerdir.

Özetle, arayışın *bitimini* açıkca belirtmekte kullanılan dil biçimleri, Hopper ve Thompson'a (1980) göre "yüksek geçişlilik" ve dolayısıyla "tamamlanmişlık" görünüşü belirten iyelik ve belirlilik ekleridir. Denilebilir ki denekler, dillerinin çekimli yapısının temel bir ögesi olan bu ekleri aynı işlevi görebilecek bulmak, tanımak gibi eylemlere yeğlemişlerdir. Üç ve 5;0 yaş çocuklarının bu ekleri günlük konuşmalarında kullanabildikleri gözönüne alınırsa, 5;0-9;0 yaş arasında görülen anlatının hiyerarşik yapısına ilişkin gelişmelerin kavramsal düzeyde olduğu söylenebilir.

3.3. Kurgunun Yeniden-başlaması ve Devamı

Yeniden-başlama ve *devam* resimlerinin hepsi çocuğu kurbağasına seslenirken görüntülemektedir. Ancak, *yeniden-başlama* resimleri olayların hiyerarşik kurgu yapısıyla bağlantısını kurmakta, *devam* resimleri ise salt sırsal dizimlerini ilgilendirmektedir. Öykünün yapısında farklı işlevleri olan bu iki resim türünün anlatımı incelendiğinde, yetişkinlerin, *yeniden-başlama* ve *devam* arasında, farklı dil biçimleri kullanarak ayırım yaptıkları görülmüştür.³ Bunlar *temasal* ve *zamansal süreklilik belirtenleri* diyebileceğimiz iki sınıfa ayrılmaktadır: (1) *temasal süreklilik belirtenleri*, önceden değinilmiş bir olayın yinelendiğini veya süregeldiğini belirten tekrar, yine, yeniden, hala gibi görünüş belirteçleri ve sürdürmek, devam etmek gibi süreklilik görünüşü ifade eden eylemlerdir. (2) *zamansal süreklilik belirtenleri*, olaylar arasında zaman sırası aşışından süreklilik belirten sonra, ondan sonra, daha sonra, bu/o sırada gibi zaman belirteçleridir. Özetle, *temasal* ve *zamansal* gibi iki farklı anlatı düzeyinde söz konusu olan süreklilik "görünüş" ve "zaman" belirtmek gibi iki farklı işlevi olan dil biçimlerinin kullanımı ile ayırıştırılmaktadır. Bu işlevsel farklılık örnek (7)'deki yetişkin anlatımında ortaya çıkmaktadır:

(7) Yollarına devam edip kurbağalarını aramağa başlıyorlar tekrar.

Uzakta bir arı oğulu görölüyor. Bağırıyorlar, çağırıyorlar "kurbağa, kurbağa neredesin" diye (resim 8). Daha sonra çocuk yerde deliğe

eğilip sesleniyor (resim 9).

Temasal ve zamansal süreklilik belirtenlerini *yeniden-başlama* ve *devam* resimlerinde kullanan deneklerin yaşa göre dağılımı Tablo 3'te yüzde olarak verilmiştir. Dağılım, *temasal süreklilik belirtenlerinin* ancak yetişkinler tarafından ve *yeniden-başlama* resimlerinde kullanıldığını (%37), bu dil biçimlerini kullanan denek oranının yaşla çok düştüğünü (%3-%5) göstermektedir.

Yeniden-başlama noktalarında yetişkinlerin ve 9;0 yaş çocuklarının anlatımında görülen diğer bir yapı, kurgunun *başlaması* bağlamında da kullanılmış olan aramağa başladı türünden tümceleridir.

Yaş/	temasal s.b.	E+ başlamak	zamansal s.b.
20;0			
yeniden-başlama	%37	%20	%33
devam	% 5	%10	%55
9;0			
yeniden-başlama	% 3	% 13	%47
devam	% 5	% 5	%15
5;0			
yeniden-başlama	% 3	% 3	%53
devam	-	-	%45
3;0			
yeniden-başlama	-	-	%20
devam	-	-	%10

Tablo 3. Kurgunun yeniden-başlama ve devam noktalarında kullandıkları süreklilik belirten türüne ve yaşa göre deneklerin yüzde dağılımı

(E=eylem)

Örnek (8) 9;0 yaşında bir deneğin anlatısındanadır:

(8) Bütün gün kurbağayı aramağa koyulmuşlar (resim 8). Köpek bir arı kovanı bulmuş (resim 9).

Kurgunun *başlama* ve *yeniden-başlama* noktalarında aynı dil yapısının kullanılması temasal sürekliliği söylemsel bir yöntemle yaratmaktadır.

Beş yaş çocukları ise, örnek (9)'da görüldüğü gibi, yine kurgunun *başlamasında* kullandıkları bakmak, seslenmek eylemlerini seçmişlerdir.

(9) Ondan sonra kurbağa, kurbağa diye bağıyorlar (resim 8). Ondan sonra bir de bakıyor belki burdadır diye köpek (resim 9).

Sonra, ondan/daha sonra, bu/o arada gibi *zamansal süreklilik belirtenlerini* kullanan deneklerin oranı, burda/orda gibi yer belirteçlerini yeğleyen 3;0

yaşındakilerin dışında, oldukça yüksektir. Ancak, hem *yeniden-başlama* (%53) hem de *devam* (%45) bağlımlarında salt bu yapıları kullanan 5;0 yaş çocuklarının bu belirteçlere farklı işlevler yükledikleri söylenemez. rnek (9)'dan da grldği gibi, bunlar sylenimde sözceleri sıralamak gibi bir işlevle kullanılmaktadır. Dokuz yaşında, bu yapıları özellikle *yeniden-başlama* bağlımlarında kullananların oranının artması (%45), buna karşın *devam* bağlımlarında kullananların oranının %15 olması, sürekliliği belirtme gereksiniminin duyulduğuna, ancak bu işlevin temasal yerine zamansal süreklilik belirtenleri ile karşılandığına işaret edebilir. Yetişkinlerde iki tür süreklilik arasındaki ayırımın dil düzeyinde de tamamlanmış olduğu zaman belirteçlerini *devam* resimlerinde (%55), temasal süreklilik belirtenlerini de *yeniden-başlama* resimlerinde (%37) kullananların oranının belirgin bir şekilde artmasından görülmektedir.

Hemen bütün yetişkinler, 9;0 ve 5;0 yaş çocukları, *devam* resimlerini anlatırken bakmak ve seslenmek eylemlerini kullanmışlardır. Grlyor ki artan yaşla, *yeniden-başlama* ve *devam* noktalarında kullanılan eylemlerde de bir farklılaşma olmaktadır. Yetişkinler ve 9;0 yaş çocukları, *başlama* ve *yeniden-başlama* noktaları için ana temayı simgeleyen aramak eylemini, *devam* noktaları için ise resimde yerel olarak görülen etkinliği ifade eden seslenmek/bakmak eylemlerini seçmişler, kkler ise böyle bir ayırım yapmamışlardır.

Özetle, kurgu içinde *yeniden-başlama* ve *devam* gibi iki tür sürekliliği belirtmek için yetişkinler *temasal* ve *zamansal süreklilik belirtenleri* arasındaki karşıtlığı ve anlamları genellik açısından farklı olan eylemlerin karşıtlığını, 9;0 yaşındakiler ise yalnızca bu ikinci yöntemi kullanmışlardır. Beş yaş ve özellikle 3;0 yaş çocukları bu ayırımları hiçbir şekilde gzetmemişlerdir.

4.0. Sonuç

Sonuç olarak, anlatıda bölümlerarası ilişkilerin düzenlenmesi ve bunların dilde belirtilmesine ilişkin bu incelemede, önce öykünün çizgisel yapılandırılmasının, sonra da hiyerarşik yapılandırılmasının geliştiği, ve bu süreç içinde çocuğun dağarcığında bulunan dil yapılarında işlevsel farklılaşmalar olduğu grlmştir.

Üç yaşındaki çocuklar, çizgisel-hiyerarşik bir kurgusu olan bir öykü anlatmak yerine resimleri betimlemekle yetinmişlerdir.

Beş yaşındakilerin yandan çoğu, öykünün bölümlerini bir kurguya göre, ancak büyük ölçüde resimlerin sırasıyla belirlenen zamansal bir dizim içinde anlatmıştır. *Yeniden-başlama* ve *devam* noktalarını farklı dil yapılarıyla ayırıştırmayışları, öykülerinin hiyerarşik bir düzenlemesi olmadığının göstergesi sayılabilir.

Öte yandan, tüm dokuz yaş çocukları ve yetişkinler, birbirine zamansal sıra içinde, ana temaya da hiyerarşik düzeyde bağlanmış bölümlerden oluşan öyküler anlatmışlardır. Ancak, 9;0 yaş çocukları bölümlerin ana temaya ilişkisini belirtmek için farklı dil biçimleri yerine belli noktalarda aynı biçimleri yineleme gibi söylemsel bir yöntem izlemişlerdir. Yetişkinler ise olaylar arasındaki ilişkileri hem zaman belirteçleri kullanarak çizgisel-göndergesel düzeyde, hem de görünüş belirteçleri ve eylemleri kullanarak hiyerarşik-tematik düzeyde, farklı bakış

açılımlarından ifade etmişlerdir.

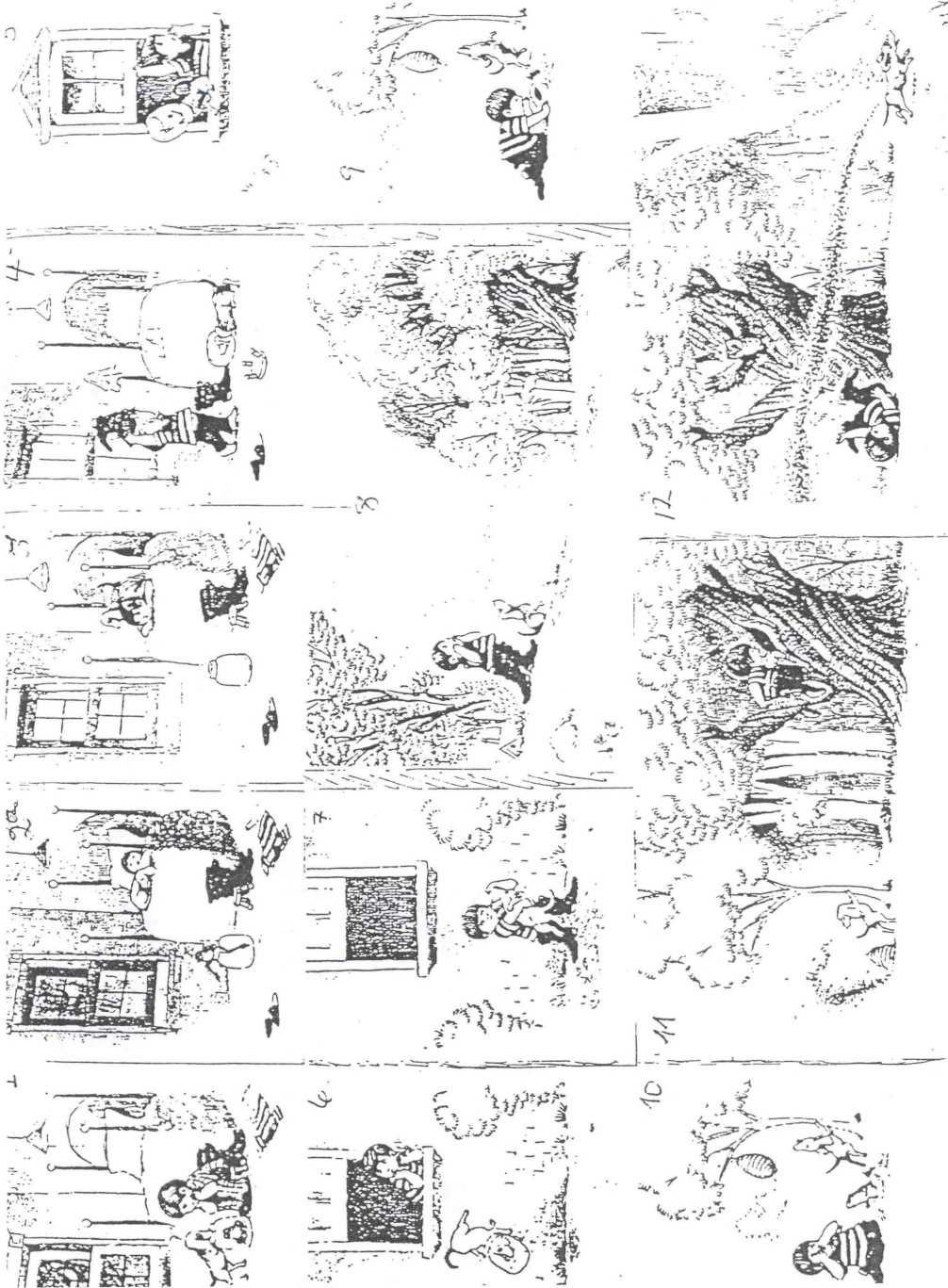
NOTLAR

- * "III. Dilbilim Sempozyumu"nda sunulmuş bildiri. 21-22 Haziran 1989, Çukurova Üniversitesi, Adana.
1. Bu çalışma, R. A. Berman ve D.I. Slobin tarafından tasarlanmış ve anlatıda zamansal ilişkilerin gelişimini inceleyen, İngilizce, Almanca, İbranice, İspanyolca ve Türkçe dilleri arasında karşılaştırmalı olarak yürütülen daha geniş bir projenin parçasıdır. Yazısız bir öykü kitabının resimlerine bakarak anlatı verilerini toplama yöntemi M. Bamberg (1985) tarafından, M.Mayer 'in (1969) "Frog Where Are You" (Kurbağa neredesin?) kitabını kullanarak geliştirilmiştir. Burada incelediğimiz ve projenin Türkçe kısmını oluşturan verilerin toplanması Boğaziçi Üniversitesi Araştırma Fonunun (Proje Kodu: 86 B 0724) desteği ile gerçekleştirilmiştir.
  2. Bir olayın zaman içindeki dağılımı konuşanın bakış açısına göre farklı şekillerde vurgulanabilir. Aynı eylem, başlamakta, sürmekte, tamamlanmış, yinelenmekte vbg. olarak ifade edilebilir. Bu vurgulamaları içeren "aspect" kavramını "görünüş" sözcüğü ile karşılıyoruz. Bu bakış açısı farklılıkları, görünüş-zaman-kip ekleri, belirteçler, belirlilik, iyelik ekleri gibi dil biçimleriyle belirtilebileceği gibi, başlamak, bitmek, devam etmek, yinelenmek gibi eylemlerle de sunulabilir. Ayrıca, her eylemin anlamından kaynaklanan bir iç yapısı vardır ki bunu ifade eden "aksiyonaart" kavramı da "evre" sözcüğü ile karşılanabilir.
  3. Yeniden başlama noktalarında kullanılan dil yapılarının yüzdelerinin hesaplanmasında yalnız 8, 11, ve 14 "üçüncü resimler gözönüne alınmıştır.

KAYNAKÇA

- Bamberg, M. 1985. Form and Function in the Construction of Narratives: Developmental Perspectives. Uni. of California, Berkeley, doctoral diss.
- Bamberg, M. and Marchman V. 1990. What holds a narrative together? The linguistic encoding of episode boundaries. *Papers in Pragmatics*. Vol.4, No. 1/2, 58-121.
- Foley, W.A. and Van Valin, R.D. 1984, *Functional Syntax and Universal Grammar*. Cambridge: Cambridge Univ. Press.
- Halliday, M.A.K. and Hasan, R. 1976, *Cohesion in English*. London: Longman
- Hopper, P.J. and Thompson, S.A. 1980, Transitivity in grammar and discourse. *Language*. 56, 2, 251-299.
- Labov, W. 1972, The transformation of experience in narrative syntax. In W. Labov (ed.), *Language in the Inner City: Studies in the Black English Vernacular*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Stein, N.L. 1982, The definition of a story. *Journal of Pragmatics*. 6, 487-507.
- Stein, N.L. and Glenn, C.G. 1982, Children's concept of time: The development of a story schema. In W.J.Friedman (ed.), *The Development of the Psychology of Time*. New York: Academic Press.
- Trabasso, T. and van den Broek, P. 1985. Causal thinking and the representation of narrative events. *Journal of Memory and Language*. 24, 612-630.

Mercer Mayer, Frog, where are you? (New York: Dial Press, 1969)

20

19

18

17

